

7.10.2022 - 5-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Прп. Антонія Печерського, Київського. Свв. братів-мчч. Франціска, Мутія і Рафаїла, і тих, що з ними, убитих у Дамаску.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Тропар (глас 4): Покинувши світову марноту і відрікшися світу,* по-євангельському пішов ти за Христом* і, провівши ангельське життя,* прибув до тихої пристані святої Афонської гори.* Звідтіль, за благословенням отців, прийшов ти на Київські гори* і там у подвигах скінчив життя, просвітивши свою батьківщину;* показавши шлях до царства небесного, багато ченців привів ти до Христа.* Моли його, Антонію преподобний, щоб він спас душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): Спас і мій визволитель,* як Бог, із гробу воскресив землян від узів* і розбив брами адові* та воскрес на третій день, як Владика.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак, глас 8: Віддавши себе Богу,* над усе возлюбленому від юности, преподобний,* Йому від усієї душі в любові послідував ти,* і світа тлінне за ніщо вважаючи, в землі печеру спорядив,* і в ній мужньо супроти затій ворога невидимого подвизався ти,* як світлосяйне сонце, по всі кінці землі засяяв ти.* Тому-то, радіючи, прийшов Ти до небесних хоромів.* І нині, з ангелами владичному престолові предстоячи,* споминай нас, що почитаємо пам'ять твою,* щоб ми звали до Тебе:* Радуйся, Антонію, отче наш.

Прокімен (глас 4): Які величні діла Твої, Господи! Все премудро сотворив Ти (Пс 103,24).
Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий (Пс 103,1).

Прокімен (глас 7): Чесна перед Господом смерть преподобних Його (Пс. 115,6).

Апостол: (Рм 10,1-10) та (Галатів 5, 22 – 6, 2):

Браття і Сестри, бажання мого серця і моя молитва до Бога за них, щоб вони спаслися. Я бо їм свідчу, що вони мають ревність Божу, та вона нерозважна. Не розуміючи Божої справедливості й шукаючи установити свою власну, вони не покорилися справедливості Божій. Бо мета закону – Христос, на оправдання кожного, хто вірує. Мойсей про праведність, що від закону, пише: той, хто його виконує, буде ним жити. Справедливість же, що від віри, так говорить: не кажи у твоїм серці: хто зійде на небо?, тобто Христа звести

додолу, або: хто зійде в безодню?, тобто щоб вивести Христа з мертвих. Що, отже, вона каже? Близько тебе слово: в твоїх устах і в твоїм серці, тобто слово віри, що ми проповідуємо. Бо коли ти твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віруватимеш у твоїм серці, що Бог воскресив його з мертвих, спасешся, бо серцем вірується на оправдання, а устами визнається на спасіння.

(Галатів 5, 22 – 6, 2)

Браття і Сестри, а плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння; лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість. На все це нема закону. Котрі ж Ісус-Христові, розп'яли тіло з його пристрастями та похотями. Коли живемо духом, духом ходімо. Не будьмо суеславні, задиркуваті між собою, завидущі одні одним. Брати! Коли б хто попав у яку провину, ви, духовні, такого наставляйте духом лагідности; але вважай, щоб і ти не впав у спокусу. Носіте тягарі один одного, і так виконаєте закон Христа.

Алилуя (глас 4): Стих: Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости (Пс 44,5). *Стих:* Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня (Пс 44,8).

Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді Його дуже любі йому (Пс. 111,1).

Стих: Сильне на землі буде сім'я його (Пс. 111,2).

Євангеліє: (Мт 8,29-9:1) та (Луки 6, 17-23):

Одного разу, коли Ісус прибув на той бік, до землі Гадаринської, перестріли Його два біснуваті, що вийшли з могильних печер, дуже люті, так що ніхто не міг переходити тією дорогою. І ось, вони стали кричати, говорячи: Що Тобі, Сину Божий, до нас? Прийшов Ти сюди передчасно нас мучити? А оподаль від них пасся гурт великий свиней. І просилися демони, кажучи: Коли виженеш нас, то пошли нас у той гурт свиней. А Він відповів їм: Ідіть. І вийшли вони, і пішли в гурт свиней. І ось кинувся з кручі до моря весь гурт, і потопився в воді. Пастухи ж повтікали; а коли прибули вони в місто, то про все розповіли, і про біснуватих. І ось, усе місто вийшло назустріч Ісусові. Як Його ж угледіли, то стали благати, щоб пішов Собі з їхнього краю! І, сівши до човна, Він переплинув, і до міста Свого прибув.

Луки 6, 17-23

В той час став Ісус на рівнім місці; була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. Вони прийшли слухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. Тоді він, звівши на своїх учнів очі, почав казати: Блаженні вбогі, бо ваше царство Боже. Блаженні голодні нині, бо ви насититесь. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть як безчесне ваше ім'я Сина чоловічого ради. Радійте того дня й веселіться, бо ваша нагорода велика на небі.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться (Пс. 111,6-7). * Алилуя (х3).